

OBLICZANIE (3) *sb n*

o oraz a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N obliczani(e) (2). ◊ G obliczania (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. obliczyć.

Ustalanie ilości albo liczby [w tym: czego (1)] (3) : [rzekł król do Ioaba:] Obieź wżytki pokolenia Izraelfkie od Dán aż do Beerlebá/ á obliczcie wżytek lud iżbych wiedział liczbę iego. [2.Reg 24/2] (*marg*) Nie była to rzecz flufzna/ bo w zakonie było zákazano/ áby żadne obliczanie niebyło/ iedno áby káždy człówek od głowy płácił ieden Sykł pánu. (-) *BibRadz* I 183d.

Wyrażenie: »obliczanie lat« = *ustalenie daty* (1); Co fię dotyczy obliczánia lat/ ktorych Piotr S: był w Rzymie/ ktore gdy computuią Heretykowie/ wżytki Hiftoryki kościelne/ y S: Doktory w hańbie zoftáwić chcą *SkarJedn* 96.

a. *Płacenie, wypłata* (1) : *Depagatio*, obliczanye *BartBydg* 40b.

Synonim: *rachowanie*.

Cf **OBLICZAĆ**